

การพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยและการคิดสร้างสรรค์
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์
เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

DEVELOPMENT OF THAI LITERATURE READING LITERACY AND CREATIVE
THINKING OF GRADE 9 STUDENTS THROUGH CREATIVITY-BASED
LEARNING COMBINED WITH CREATIVE ART ACTIVITIES

เอกรัตน์ จำปาเมือง และธนิตา ดวงวิไล

Ekkarat Jampamuang and Dhanita Doungwilai

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

Faculty of Education, Khon Kaen University

E-mail: Ekkarat.j@kkumail.com

Received May 12, 2024; Revised July 13, 2024; Accepted September 18, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถการรู้เรื่องอ่านวรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์โดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป และ 2) พัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนขามแก่นนคร ตำบลศิลา อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน แบบประเมินความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำนองจริงปฏิบัติการ แบบประเมินความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำนองจริงปฏิบัติการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ % และ 2) วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาแบบพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการเรื่องอ่านวรรณคดีไทยคิดเป็นร้อยละ 82.43 และนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 83.87 ขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 90.32 และนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 84.62 ขึ้นไป ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การรู้เรื่องการอ่าน, การคิดสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับ
กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

Abstract

This research aimed: 1) to develop the ability to read Thai literature of grade 9 students by organizing creative-based learning combined with creative art activities, with the goal of having 80 percent of students passing the criteria of 80 percent or higher, and 2) to develop the creative thinking abilities of grade 9 students by using creative learning management alongside creative art, aiming for 80 percent of students to meet the criteria with 80 percent or more. The target group was Mathayom 3/4 students at Kham Kaen Nakhon School, located in Sila Subdistrict, Mueang District, Khon Kaen Province. This research was an action research. The tools used in the research included lesson plans, learning management results recording forms, student learning behavior observation forms, creative thinking ability assessment forms, tests to measure knowledge ability in reading Thai literature at the end of the operational cycle, assessments of knowledge ability in reading Thai literature, and tests to measure creative thinking ability at the end of the practice cycle. Statistics used in data analysis were divided into 2 types: 1) Analyzing quantitative data by finding the mean \bar{X} standard deviation (SD) and percentage %, and 2) Analyzing qualitative data. Data were analyzed using descriptive content analysis. The research results were as follows: 1) students had 82.43 % ability in reading literacy Thai literature, and students who passed the criteria account for 83.87 % or more, which was higher than the specified criteria, and 2) students had creative thinking ability of 90.32 % and students who passed the criteria were 84.62 % or more, which was higher than the specified criteria.

Keywords: Reading Literacy, Creative Thinking, Creativity-Based Learning Combined
With Creative Art Activities,

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ได้พัฒนาวิสัยทัศน์และกรอบแนวคิด เพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยกำหนดแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 หลักสูตรฐานสมรรถนะ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เน้นการส่งเสริมสมรรถนะของผู้เรียน เพื่อให้สอดคล้องกับความเหมาะสม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของโลก และความก้าวหน้าของวิทยาการต่าง ๆ เพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีทักษะแห่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิด 3Rs และ 8Cs ที่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ (Learning Tools) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความฉลาดรู้ในด้านนั้น ๆ หรือเรียกได้ว่าเป็นความฉลาดรู้ (Literacy) ที่จะต้องพัฒนาให้เกิดแก่ผู้เรียนให้ถึงระดับที่เรียกได้ว่าเป็น “สมรรถนะ” ในด้านสมรรถนะการคิดขั้นสูง เป็นความสามารถทางการคิดที่สำคัญในการพัฒนาทักษะพื้นฐานของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนา การพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนประกอบด้วยการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ การพัฒนาตนเองของผู้เรียน และการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่ความเป็นพลโลกอย่างมีคุณภาพและศักยภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) เป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะการคิดขั้นสูงซึ่งมีความสำคัญสำหรับการเรียนรู้ แต่ถึงอย่างไรก็ตามปัญหาขาดการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน (2563) ได้กล่าวว่า เกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อมที่บดบังการคิดสร้างสรรค์ที่สำคัญ เช่น กลัวการวิจารณ์ ขาดความเชื่อมั่น สภาพของร่างกายและจิตใจ การที่มีความเชื่อว่าตัวเองไม่มีความสามารถ ซึ่งเป็นปัญหาหลักของผู้เรียน และก่อให้เกิดปัญหาขาดการคิดสร้างสรรค์ ทำให้เกิดการขาดจินตนาการ และสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ จึงจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาทักษะพื้นฐานของผู้เรียน ควบคู่ไปกับสมรรถนะหลัก ในส่วนของสมรรถนะหลักด้าน “การรู้เรื่องการอ่าน” เป็นสมรรถนะพื้นฐานที่สำคัญของผู้เรียนที่ต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาจากการศึกษาปัญหาและข้อมูลของนักเรียนโรงเรียนขามแก่นนคร ตำบลศิลา อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขามแก่นนคร มีผลการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ประจำปีการศึกษา 2565 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขามแก่นนคร อยู่ในระดับ 49.84 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าระดับจังหวัด คือ 51.26 และระดับประเทศคือ 52.95 และในสาระวรรณคดีและวรรณกรรมที่มีผลคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ 43.64 ทั้งนี้มีสาเหตุมาจากปี 2564 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ในปี 2565 โรงเรียนขามแก่นนคร จัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ 100 % เนื่องจากสภาวะการณ์แพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้ครูผู้สอนและนักเรียนมีความสัมพันธ์และประสิทธิภาพในการเรียนสอนที่ลดลง เนื่องจากการเรียนภายนอกโรงเรียนในปีการศึกษา 2564 รวมทั้งผลการสอบ PISA ปี 2565 ของไทยในส่วนของ การอ่าน มีผลคะแนนเฉลี่ยที่ลดลงต่ำกว่าผล PISA ปี 2562 ด้านการอ่านจาก 393 คะแนนลดเหลือ

379 คะแนนเมื่อเทียบกับปี 2562 ลดลง 14 คะแนน ซึ่งเป็นปัญหาที่ผู้วิจัยเห็นว่า ต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างเร่งด่วน

เพื่อเป็นการพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ควบคู่ไปกับการรู้เรื่องการอ่าน ตามกรอบสมรรถนะ บุษบา บัวสมบุรณ์ และคณะ (2564) อธิบายว่า วรรณคดีและศิลปะเป็นสิ่งที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน อันเนื่องมาจากการงานศิลปะนั้น บางครั้งก็มาจากวรรณคดี ในขณะที่เดียวกันวรรณคดีก็เกิดจากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ รวมทั้งศิลปะยังสะท้อนวัฒนธรรมประเพณี มีหน้าที่และพันธกิจในการเป็นสื่อกลางที่แสดงออกซึ่งความคิด จินตนาการและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้การอ่านวรรณคดีไทยและศิลปะสร้างสรรค์จึงเป็นการบูรณาการ เพื่อให้ให้นักเรียนเห็นความสัมพันธ์ระหว่างศาสตร์และศิลป์ โดยใช้จินตนาการในด้านการคิดสร้างสรรค์และหลักภาษาไทยในด้านการรู้เรื่อง การอ่าน มาผสมผสานในการสร้างงานศิลปะเพื่อการเรียนรู้วรรณคดีไทย

ผู้วิจัยจึงได้วิจัย การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องการอ่านและความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนโดยใช้กรอบแนวคิดของ วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558) ที่ประยุกต์จากแนวคิดของ Edward de Bono ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 คือ การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความรู้ เกิดการคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นกระบวนการลงมือปฏิบัติด้วยความกระตือรือร้นในการศึกษาค้นคว้าและการนำเสนอ โดยสามารถทำตามขั้นตอนการสอน ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน นำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่สามารถบูรณาการระหว่างวรรณคดีและศิลปะ เพื่อให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ และส่งเสริมให้เกิดการรู้การอ่านวรรณคดีไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้เรียนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องอ่านวรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

การทบทวนวรรณกรรม

Guilford (1950) อธิบายว่า การคิดสร้างสรรค์เป็นสมรรถภาพทางสมองที่มีลักษณะความคิดแบบอเนกนัย คือ สามารถคิดได้หลากหลายทิศทางหลายแง่หลายมุมคิดได้กว้างไกล ความคิดแบบอเนกนัย ประกอบด้วย ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่องตัว ความยืดหยุ่นในการคิดและความคิดละเอียดลออ

รัตภรณ์ อุทุมพร และวณิชชา สิทธิพล (2566) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ คือ กระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติโดยตรงด้วยตนเอง โดยจะสื่อสารออกมาผ่านผลงานศิลปะที่หลากหลายรูปแบบ เช่น การวาดภาพ ระบายสี การใช้สี และงานประดิษฐ์ เป็นต้น

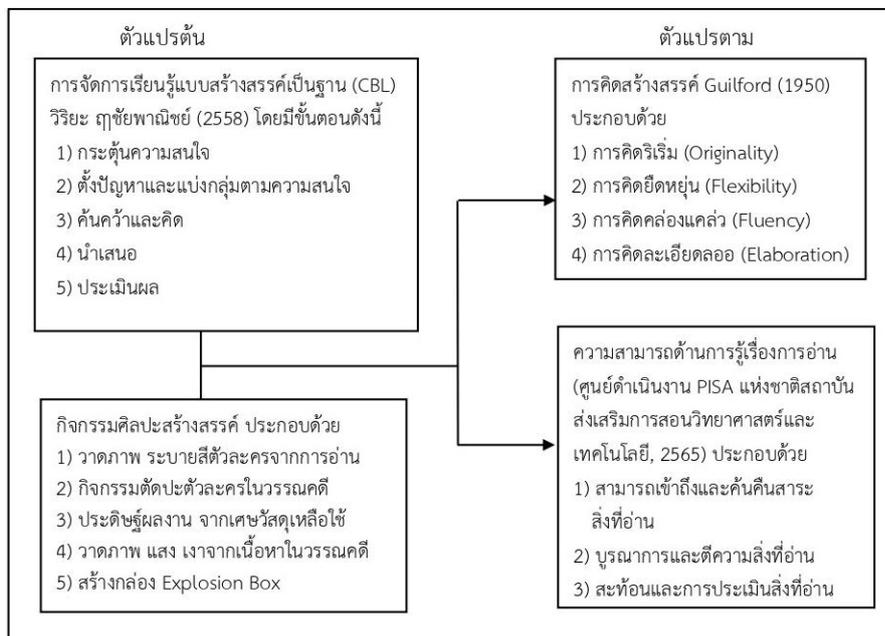
ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2565) ให้ความหมายว่า การรู้เรื่องการอ่านว่า เป็นระดับสมรรถนะเหนือการอ่านออกเขียนได้ หมายรวมถึงความเข้าใจในบทอ่าน การตีความเนื้อหาและรูปแบบของบทอ่าน และสามารถโต้แย้งทัศนคติของผู้เขียนได้ ประเมินสะท้อนออกมาเป็นความคิดเห็นของตนเอง มีความรักและผูกพันกับการอ่าน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีการพัฒนาความรู้และศักยภาพ รวมทั้งการมีส่วนร่วมในสังคม

วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นหนึ่งในแนวทางการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ กระตุ้นให้เกิดทักษะการคิด ทักษะการนำเสนอ ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ โดยอาศัยกระบวนการกลุ่ม

สรุปได้ว่า การคิดสร้างสรรค์เป็นสมรรถภาพทางสมอง ที่สามารถคิดได้หลากหลายทิศทางหลายแง่มุม โดยสามารถส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์จากการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ และปฏิบัติโดยตรงได้ด้วยตนเองรวมทั้งได้แสดงทักษะ ความคิด จินตนาการอย่างอิสระควบคู่ไปกับสมรรถนะของผู้เรียน ที่สื่อสารออกมาในรูปแบบของผลงานได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย และความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ รายละเอียดดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยใช้แนวคิดของ Kemmis & McTaggart (1988) ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามวงจรปฏิบัติการ PAOR

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนขามแก่นนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน

1.2 ตัวแปรในการวิจัย ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ตัวแปรตาม ได้แก่ การรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยและความสามารถในการคิดสร้างสรรค์

1.3 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

1.4 ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ 2567

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือวิจัย คือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็นแผนการจัดการเรียนรู้วงจรถูกปฏิบัติครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ย 4.21 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก แผนการจัดการเรียนรู้วงจรถูกปฏิบัติครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.29 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และแผนการจัดการเรียนรู้วงจรถูกปฏิบัติครั้งที่ 3 มีค่าเฉลี่ย 4.32 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการดำเนินการวิจัยได้แก่ (1) แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ (2) แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน (3) แบบประเมินการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย โดยประเมินตามแนวทางการรู้เรื่องการอ่านของ PISA โดยใช้แบบประเมินชนิด Scoring Rubrics (4) แบบประเมินความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ ประเมินตามแนวทางการคิดสร้างสรรค์ของ Guilford (1950) โดยใช้แบบประเมินชนิด Scoring Rubrics

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ได้แก่ 1. แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำวงจรถูกปฏิบัติ โดยนำผลการสอบจากกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแล้ว คัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) เมื่อนำผลการทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของแต่ละวงจรถูกปฏิบัติแล้ว ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำวงจรถูกปฏิบัติ

แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำวงจรถูกปฏิบัติ				
วงจรถูกปฏิบัติ	ค่าดัชนีความสอดคล้อง	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก	ค่าความเชื่อมั่น
	(IOC)	(P)	(r)	
1	0.60-1.00	0.30-0.80	0.31-0.83	0.73
2	0.60-1.00	0.53-0.80	0.22-0.85	0.85
3	0.60-1.00	0.41-0.80	0.22-0.74	0.70

จากตารางที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำวงจรถูกปฏิบัติ เป็นข้อสอบปรนัยวงจรถูกปฏิบัติ 10 ข้อ รวมเป็น 30 ข้อ โดยให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบของการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางของ PISA พบว่าข้อสอบมีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.30-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.22-0.67 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.70

2.4 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจรปฏิบัติการ นำผลการสอบจากกลุ่มทดลองมาวิเคราะห์ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ แล้วคัดเลือกแบบทดสอบเฉพาะที่มีค่าความยากง่าย (p) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจรปฏิบัติการ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจรปฏิบัติการ				
วงจรที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	ค่าความเชื่อมั่น
1	0.60-1.00	0.50-0.80	0.31-0.83	0.73
2	0.60-1.00	0.53-0.80	0.32-0.85	0.85
3	0.60-1.00	0.52-0.80	0.27-0.74	0.79

จากตารางที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจรปฏิบัติการ เป็นข้อสอบอัตนัยวงจรละ 2 ข้อ รวมเป็น 6 ข้อ โดยให้ครอบคลุมองค์ประกอบการคิดสร้างสรรค์ 4 ด้านของ Guilford (1950) ประกอบด้วย การคิดริเริ่ม การคิดยืดหยุ่น การคิดคล่องแคล่ว การคิดละเอียดลออ พบว่าข้อสอบที่คัดเลือก โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง 0.30-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.22-0.67 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.73

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน 12 ชั่วโมง แบ่งออกเป็น 3 วงจรปฏิบัติการวงจรปฏิบัติการละ 4 ชั่วโมง

3.2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้น และนำข้อมูลมาวิเคราะห์และปรับปรุงแก้ไขเพื่อใช้ดำเนินการวิจัยในการพัฒนางจรปฏิบัติการต่อไป

3.3 หลังดำเนินการเสร็จสิ้นในแต่ละวงจรปฏิบัติการ ผู้วิจัยจะดำเนินการบันทึกผลการเรียนรู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน ประเมินผลการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำยวงจรปฏิบัติการ แล้วนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์และแปลผล เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วงจรปฏิบัติการต่อไป

3.4 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ 12 แผน 12 ชั่วโมง ผู้วิจัยมีการประเมินความสามารถการรู้เรื่องอ่าน โดยใช้แบบทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยทำยวงจรปฏิบัติการ แบบประเมินความสามารถการรู้การอ่านวรรณคดีไทย และความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์โดยใช้ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจรปฏิบัติการ และแบบประเมินความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและอภิปรายผลในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบทดสอบวัดความสามารถการคิดสร้างสรรค์ทำยวงจร แบบประเมินการคิดสร้างสรรค์ แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ หาค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เทียบกับเกณฑ์การประเมิน คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยวิเคราะห์ข้อมูลจาก แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน มาวิเคราะห์เนื้อหาสรุปเป็นความเรียงด้วยการพรรณนาวิเคราะห์ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ต่อไป

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องอ่านวรรณคดีไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หลังจากที่ถูกวิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้านความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย

จำนวน นักเรียน	คะแนน			จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์		จำนวนนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่า S.D.	ค่าร้อยละ %	จำนวน (คน)	ร้อยละ %	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)
31 (คน)	24.03	2.47	82.43	26	83.87	5	16.12

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย นักเรียนมีคะแนนการทดสอบวัดการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย นักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน

มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 คิดเป็นร้อยละ 82.43 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 83.87 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วัตถุประสงค์ที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หลังจากที่ถูกวิจัย ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทั้ง 3 วงจรปฏิบัติการ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมงคะแนน ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของ Guilford (1950) คือ การคิดริเริ่ม การคิดคล่องแคล่ว การคิดยืดหยุ่น การคิดละเอียดลออโดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้านความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์

จำนวน นักเรียน	คะแนน			จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์		จำนวนนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์	
	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	ค่าร้อยละ %	จำนวน (คน)	ร้อยละ %	จำนวน (คน)	ร้อยละ (คน)
31 (คน)	37.03	1.24	84.62	28	90.32	3	9.67

จากตารางที่ 4 ผลความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ ที่นักเรียนเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ คะแนนความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.03 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 คิดเป็นร้อยละ 84.62 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 90.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องอ่านวรรณคดีไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยนักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป จากการทำแบบทดสอบเพื่อวัดความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชามแก่นนคร พบว่านักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.03 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.47 คิดเป็นร้อยละ 82.43 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 83.87 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถการรู้เรื่อง

การอ่านวรรณคดีไทย โดยนักเรียนมีความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทย ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนร่วมกันนำเสนอข้อมูลจากการอ่าน รวมทั้งสามารถจับประเด็นสำคัญนำเสนอ อภิปรายแลกเปลี่ยนประเด็นสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ รวมทั้งมีกลวิธีการนำเสนอที่ใช้ อย่างมีคุณภาพและเข้าใจง่าย มีการตีความ และวิเคราะห์เนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งสอดคล้องกับตามกรอบการประเมิน PISA คือ สามารถเข้าถึงและค้นคืนสาระสิ่งที่อ่าน สามารถบูรณาการและตีความสิ่งที่อ่าน สามารถสะท้อนและการประเมินสิ่งที่อ่านได้ การรู้เรื่องการอ่านเกิดจากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการดึงดูดความสนใจของผู้เรียนในการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านของผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนีย์ เศรษฐพงษ์ และวิภาวรรณ เอกวรรณัง (2563) ที่ได้กล่าวว่า ความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านของผู้เรียนเกิดจากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องการอ่านให้แก่ผู้เรียน ในด้านการค้นหาสาระ การวิเคราะห์ตีความ และการประเมินคุณค่าที่ได้จากสิ่งที่อ่าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นหนึ่งในแนวทางการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เน้นการศึกษาค้นคว้าและกระตุ้นให้คิดให้ตั้งปัญหาและนำเสนอโดยอาศัยกระบวนการกลุ่ม และการแสดงความคิดเห็นของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2558) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นหนึ่งในแนวทางการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ กระตุ้นให้เกิดทักษะการคิด ทักษะการนำเสนอ ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มอย่างสร้างสรรค์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย (2558) ทำวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชา ส 23104 สังคมศึกษา พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานนักเรียนร้อยละ 80.00 ผ่านเกณฑ์ และมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75.50 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งผลจากกิจกรรมการเรียนรู้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น และสอดคล้องกับ สุพัตรา บุญทิสา และมนตรี วงษ์สะพาน (2566) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์ เรื่อง เศรษฐศาสตร์ เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.93/78.43 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสามารถพัฒนาตัวผู้เรียนได้ และส่งผลให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนได้มากขึ้นได้ตั้งประเด็นปัญหาและค้นคว้าหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำความรู้ที่ได้จากการอภิปราย และสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถทำให้ผู้อื่นสนใจได้เป็นอย่างดี

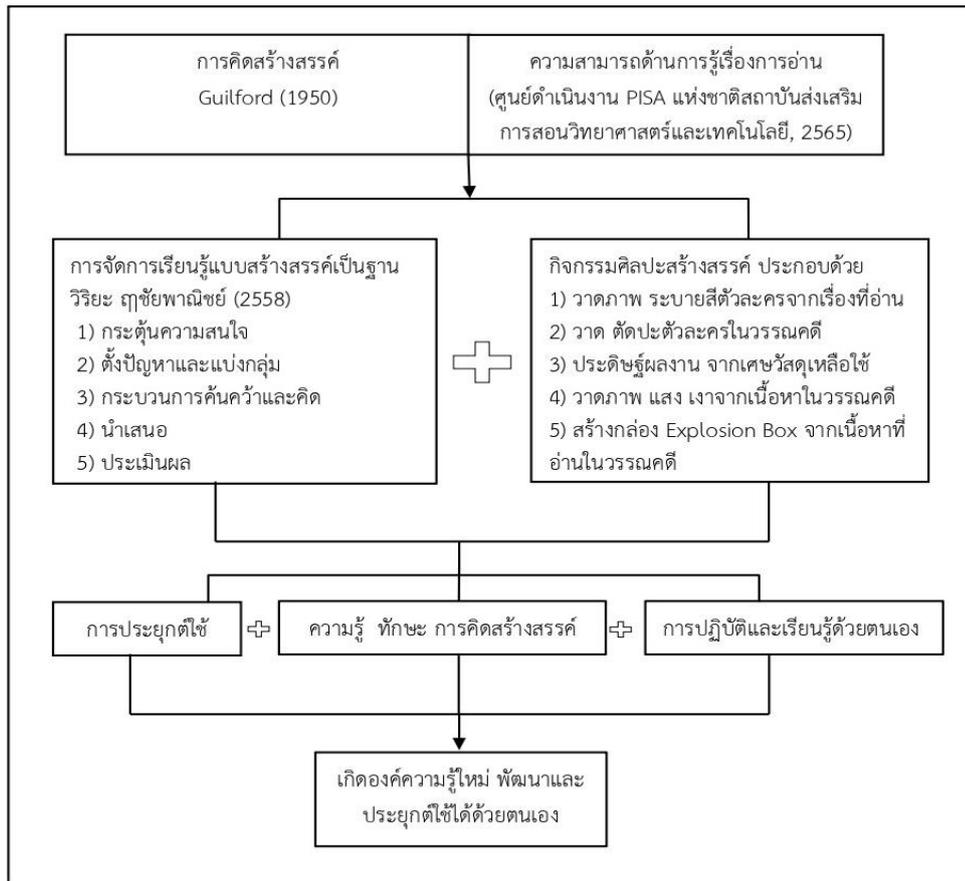
ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ ที่นักเรียนเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีคะแนนความสามารถ

ด้านการคิดสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.03 จากคะแนนเต็ม 40 คะแนน มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.24 คิดเป็นร้อยละ 84.62 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 90.67 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สังเกตได้จากการแสดงออกขณะปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งเป็นการประเมินตามสภาพจริง จึงเป็นการประเมินผลการเรียนรู้หลาย ๆ ด้านของนักเรียนซึ่งเน้นปฏิบัติการสร้างสรรค์ผลงาน ตลอดจนพฤติกรรมของนักเรียนโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น และค้นคว้าหาข้อมูล การเรียนรู้ของนักเรียน แล้วสร้างผลงานศิลปะจากกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ที่บูรณาการกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการค้นคว้าหาความรู้เรื่องที่น่าสนใจ และประเมินคุณค่าของวรรณคดีเรื่องที่น่าสนใจในความเห็นของนักเรียน โดยสามารถเลือกสะท้อนความรู้สึกและความคิดออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ได้อย่างอิสระ สอดคล้องกับ บุชบา บัวสมบุญ และคณะ (2564) ที่ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีโดยบูรณาการศิลปะเมื่อการศึกษาวรรณคดีส่องสว่างต่องานศิลปะ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดีโดยบูรณาการศิลปะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ อันมีแรงบันดาลใจมาจากวรรณคดี ทำให้นักเรียนเข้าถึงคุณค่าของวรรณคดีมากยิ่งขึ้น และได้ทำกิจกรรมสุนทรียะผ่านกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์อีกด้วยทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในเนื้อหา สอดคล้องกับ กิ่งฟ้า สินธุวงษ์ (2550) ได้กล่าวว่า การพัฒนาความคิดของผู้เรียนบรรยากาศในการเรียนรู้แนวการสอนแบบ Active learning เป็นสิ่งสำคัญที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากรู้อยากเรียน และถือเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยและการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์พบองค์ความรู้ที่สามารถสรุปตามรายละเอียดดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 แสดงการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

จากแผนภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการรู้เรื่องการอ่านวรรณคดีไทยและความสามารถด้านการคิดสร้างสรรค์ โดยผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้องค์ความรู้ที่ได้รับ ทำให้เกิดความรู้ ทักษะ การคิดสร้างสรรค์ การปฏิบัติจากการทำกิจกรรม และเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ผู้เรียนยังสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง นำไปสู่การเกิดองค์ความรู้ใหม่ที่นำไปพัฒนาต่อยอดให้เกิดประโยชน์ได้

สรุป

การพัฒนาความสามารถการรู้เรื่องอ่านวรรณคดีไทยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักการตั้งคำถาม ดึงความรู้เดิมมาใช้ และมีความกระตือรือร้นในการค้นหาคำตอบ นักเรียนเรียนรู้อย่างอิสระ มีจินตนาการและเชื่อมโยงสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และมีการปฏิบัติจริงจากกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยสร้างสรรค์ผลงานจากการอ่านเนื้อหาในวรรณคดี โดยการใช้ทักษะ ความรู้ ความคิด

จินตนาการในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง เกิดองค์ความรู้ที่แตกต่างจากเดิม และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของผู้เรียน นำไปสู่การสร้างสรรค์สิ่งใหม่และใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดเนื้อหา ขั้นตอนการสอน และกิจกรรมมีความต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง

1.2 ครูควรออกแบบกิจกรรม ในชั้นเรียนอย่างทั่วถึง นำประเด็นปัญหาที่นักเรียนสนใจมาใช้ และสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ที่ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับศิลปะสร้างสรรค์ ช่วยพัฒนาการรู้เรื่องการอ่านได้เป็นอย่างดี ควรนำไปประยุกต์ใช้กับเนื้อหาในระดับชั้นอื่น ๆ และใช้ร่วมกับเทคนิคการอ่านแบบต่าง ๆ เช่น เทคนิคการอ่านแบบ 5W1H เทคนิคการอ่านแบบ SQ4R เป็นต้น

2.2 การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีรูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายช่วยพัฒนาการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้ ดังนั้น ควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์มาใช้บูรณาการร่วมกับรายวิชาอื่น

เอกสารอ้างอิง

กิ่งฟ้า สินธุวงษ์. (2550). *การสอนเพื่อพัฒนาการคิดและการเรียนรู้*. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บุษบา บัวสมบุรณ์, พิณพนธ์ คงวิจิตร และกิตติพงษ์ แบลิว. (2564). รูปแบบการจัดการเรียนรู้วรรณคดี โดยบูรณาการศิลปะเมื่อการศึกษาวรรณคดีส่องสว่างต่องานศิลปะ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 53-67.

ทัศนีย์ เศรษฐพงษ์ และวิภาวรรณ เอกวรรณ. (2563). การพัฒนาความสามารถในการรู้เรื่องการอ่านตามแนวทางการสอบแบบ PISA โดยใช้แนวคิดการอ่านจากต้นแบบของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 2(1), 85-98.

มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย. (2558). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส21103 สังคมศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 38(4), 141-148.

- รัตภรณ์ อุทุมพร และวณิชชา สิทธิพล. (2566). ผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีต่อการส่งเสริมความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1. *วารสารเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์และนวัตกรรม*, 2(1), 21-30.
- วิริยะ ฤกษ์พาณิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity-based (CBL). *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 1(2), 23-37.
- ศูนย์ดำเนินงาน PISA แห่งชาติสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2565). *ผลการประเมิน PISA 2022*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กทม: ประสานการพิมพ์.
- สรวงมณฑ์ สิทธิสมาน. (2563). *ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กไทยที่หายไป*. สืบค้น 3 เมษายน 2567. จาก <https://www.thaipbskids.com/contents/5f6188f917d8e5bbee2401a1>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). *กรอบสมรรถนะหลักของผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุพัตรา บุญทิสสา และมนตรี วงษ์สะพาน. (2566) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับสื่อสังคมออนไลน์เรื่องเศรษฐศาสตร์เพื่อส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *วารสารเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 6(17), 43-54.
- Guilford, J. P. (1950). *Creativity*. *American Psychologist*, 5(9), 444-454.
- Kemmis, & McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planner* (3rd ed.). Geelong: Deakin University Press.